

PROTOKOL O JEDNÁNÍ

č.j.50 P 97/2013

Obvodní soud pro Prahu 5

odd.P

dne 13.2.2017

Předsedkyně senátu: **JUDr. Hana Vraná**

Ve věci: **nezl. [redacted] a [redacted]**
[redacted] - o změnu výchovy

Přítomni:

OSPOD: paní Tichá

Otec: osobně

Právní zástupkyně otce: osobně

Matka: osobně

Právní zástupce matky: osobně

Jednání začalo **ve 12:15 hodin**

Zopakován dosavadní průběh řízení.

Přistoupeno k výsledku otce, generálie na č.l.481, který po poučení dle §131 odst.2 o.s.ř. k věci uvádí:

Od 23.1.2017, tedy od doby, kdy proběhlo předchozí jednání u soudu jsem [redacted] viděl dvakrát v organizaci Pro dialog. Jednou setkání bylo zrušeno z důvodu nemoci [redacted] ale vím, že teď 16.2. bude zase zrušeno asistované setkání a to z důvodu soudního jednání s tím, že je to zbytečně emočně vypjatá situace. Se souhlasem nás obou jako rodičů bylo domluveno v organizaci Pro dialog, že asistovaná setkání s [redacted] budou probíhat každý čtvrtek a to od 15:15 hodin do 16:15 hodin. Když jsem s organizací Pro dialog písemně komunikoval, že bych chtěl, aby byl nějaký náhradní termín za to čtvrteční jednání, odpověděli mi, že se budou snažit nalézt náhradní termín. Pravděpodobně to konzultovali i s matkou. Nyní těsně před tímto jednáním jsem se dozvěděl, že náhradní termín bude v pátek 17.2.2017 ve 14:30 a já s tímto termínem problém nemám. Budu se totiž snažit vždy učinit všechno proto, abych se na asistovaný styk dostavil a abych se dostavil i na individuální konzultace tak, jak nám bylo doporučeno. Já sám jsem již absolvoval ze tří doporučených konzultací dvě a třetí mám absolvovat ve středu 15.2.2017. Zda mi sami dají zprávu nebo si ji má vyžádat soud opravdu nevím. Pokud jde o dceru [redacted] tak jsem ji měl podle původního rozhodnutí. Matka mi sdělila, že dcera je nemocná, že nemá chodit do školy a dceru jsem si převzal. [redacted] jsem měl od 1.2.2017 do 6.2.2017. Doktorce jsem telefonoval, zeptal jsem se jí jak na tom dcera je a bylo mi řečeno, že pokud nebude mít teplotu, může jít na krátkou procházku. Do školy nechodila a o dceru jsem se staral já. Při asistovaných setkáních je [redacted] smutný, těší se na mě, kdy mě uvidí. Každý týden mu dám kapesné. Takto jsem mu dával kapesné, i když jsem se s ním vídal běžně. Pořád se ptá, kdy to skončí a jak dlouho to bude ještě trvat. Víím, že mi

pracovníky Pro dialogu doporučují, abych se o tom se synem nebavil, ale prostě to nejde. Hovor otvírá vždycky [redacted].

K dotazu právního zástupce matky: V průběhu platnosti předběžného opatření o asistovaném styku došlo k tomu, že můj otec si domluvil s matkou nezletilého [redacted] setkání s [redacted] protože mu chtěl předat dárky. U toho byli ještě dva nevlastní bratři [redacted] Matka tam byla s nimi a já jsem v tu chvíli telefonoval mému otci, aby mi [redacted] dal k telefonu. Promluvil jsem s [redacted] asi čtyři věty. Pak se stalo jednou, že jeden můj známý, který má syna ve stejné škole do které chodí [redacted] tak ten mi volal a řekl mi „Ty, já ti dám kluka, chceš?“, já jsem odpověděl, že ano. S [redacted] jsem promluvil asi čtyři nebo pět vět. Telefonický styk není v předběžném opatření řešen, takže si myslím, že jsem neudělal vůbec nic špatného. Někdy zavolám matce, ať mi dá [redacted] k telefonu.

Ke své odpovědi o telefonním hovoru přes mého známého, otec upřesňuje k upřesňujícímu dotazu právního zástupce matky: Posílal jste někdy po nějakém prvňáčkoví svůj telefon se svou vizitkou?

Otec odpovídá takto: Vždyt' jsem o tom již hovořil a dále upřesňuji svou odpověď takto. Petr Polák je můj známý a ten prvňáček je jeho syn. Byla to iniciativa mého známého Petra Poláka, který mi řekl „Já tam chodím do školy pro syna, jestli chceš tak já až tam budu v té škole a uvidím [redacted] tak ti dám [redacted] k telefonu.“ Petr Polák měl u mě mou vizitku, byla to jeho iniciativa. Dal tedy vizitku svému synovi a řekl mu, aby dal [redacted] až ho uvidí tu vizitku a svůj telefon, aby [redacted] mohl zavolat mě. Já jsem tehdy tomu kamarádovi Petru Polákovi řekl, že na tom nic není, protože od soudu nemám zakázáno se synem mluvit. Vůbec nechápu, kam tyto otázky směřují. Já sám jsem skutečně žádnému žákovi základní školy nepředával mobilní telefon s výzvou, ať tento mobilní telefon předá [redacted]. To udělal otec toho žáčka, ale já jsem toho žáčka vůbec neznal. Petr Polák mi řekl, že mu to připadá tak nelidské a zruďné, že nechápe, co by na tom mělo být.

K dotazu právního zástupce matky, co panu Polákovi připadalo zruďné a nelidské? Otec odpovídá, že ta skutečnost, že by si syn nemohl popovídat se svým otcem. Dále se rozvíjí debata mezi právním zástupcem a otcem, kterou soudkyně rázně ukončuje.

V předchozím období jsme se o matce doma běžně bavili zcela normálně, ale nyní se o matce bavíme neutrálně poté, co je v platnosti předběžné opatření. [redacted] mi třeba teď řekla, že doma se musí představovat jako [redacted]. Já jsem [redacted] vysvětlil, že se jmenuje [redacted]. S matkou nekomunikuji nijak, matka mi nezvedá telefony, neodpovídá na e-maily. Naposledy jsem vulgárně s matkou hovořil někdy v roce 2013. V poslední době jak už jsem řekl, s matkou prakticky vůbec nemluví, takže nemám k tomu dál co říct. Právní zástupce otci předestírá záznam z nahrávky 101, 101, 102, 103 (viz č. listu 359). Otec k tomu uvádí, že jde o sestříhané nahrávky a chybí tam minimálně 250 dalších nahrávek. Nejsou to moje slova a je to všechno zmanipulované. Po nahlédnutí vráceno právnímu zástupci matky. Je to nahrávka z roku 2014, pak už všechno bylo jinak. Když jsem respektoval roli matky, proto jsem chtěl střídavý styk a ne jiný styk. Myslím tím, že jsem souhlasil s péčí matky, s úpravou mého styku s dětmi, ale taky jsem mohl chtít svou výlučnou péči. Výhrady jsou od drobných až po zásadní. Od roku 2011 jsem chtěl s matkou o různých výhradách komunikovat před odborníky, protože se mi plno věcí nezdálo. Například uvádím, že podle mého názoru by se dětem neměly tak často měnit koníčky. Jiné výhrady si nechám až ke znalci. Také si myslím, že na telefonickém a e-mailovém styku s dětmi není nic špatného. Jsem rád, že mám dvě

560

krásné děti a je úplně jedno jestli je to paní [redacted] nebo někdo jiný. Jsem prostě rád, že je mám.

Na dotaz právního zástupce matky, jak si má právní zástupce vysvětlit tedy slova otce dle záznamu sms zpráv (viz. č. listu 500 p.v. označené): Otec sděluje, že je to všechno vytržené z kontextu, že tento expresivní slovník použil za situace, kdy si dva chlapi prostě dopisovali, a já jsem měl signály, že on bije moje děti. Při výchově dětí jsem [redacted] v životě neuhodil, použil jsem fyzickou sílu třeba v tom smyslu, že jsem ho chtěl zarazit, aby mu nikdo neublížil anebo se mu něco nestalo a to tak, že jsem ho prostě chytil za ruku a podobně. Nikdy jsem [redacted] nezaklekl. Naopak já sám mám signály, že [redacted] je otloukán, ale nemám na to důkaz. Poprvé jsem uvažoval o výlučné péči syna, když jsem viděl [redacted] nešťastného z toho, že se matce vzepřel a chtěl jít se mnou na hokejový zápas. Ona mu to nedovolila a tehdy jsem zauvažoval o tom, že bych chtěl [redacted] do výlučné péče. Můj současný požadavek je na střídavou péči. Myslím si, že kdybych měl syna ve své výlučné péči, tak bych ho naučil jak lépe vycházet s ženami všeobecně, ale i s jeho mámou. Podle mého názoru tím, že matka v dětství nevyrostala s muži, neměla bratra a její otec záhy zemřel a nikdy v podstatě nevyrostala s dědečky, strejdy a podobně, tak si myslím, že kdybych měl [redacted] ve své výlučné péči, a já mám i syny, [redacted] má tedy z mé strany dědečka, nevlastní sourozence, prostě by měl nějakou mužskou roli a muže kolem sebe v průběhu svého růstu a dospívání. Můj vztah k ženám považuji za zdravý, kromě [redacted] si žádná jiná žena na mě nestěžovala. Když byla v předchozí době schválena naše dohoda jako dohoda rodičů o péči o nezletilé děti, byly s tím spojené ještě další čtyři smlouvy, jedna provazovala druhou. Já jsem se ještě s právním zástupcem matky domlouval na těch dalších smlouvách a bavili jsme se o tom a stejně jsme nakonec dospěli k tomu, že jednoho dne v budoucnu to skončí pravděpodobně tak, že budou děti v režimu sedm a sedm, o tom jsme se prostě bavili. Samozřejmě, že by na to třeba nebyl nikde žádný papír. Otec je silně rozrušený a uvádí k dotazu soudkyně, že se potřebuje vydýchat. Jeho právní zástupkyně mu dává vodu na pití a otec rozrušeně sděluje soudu, že tady v budově před soudem o to, aby mohl být se svými dětmi, že tomu prostě nerozumí, že to nechápe, že v sobotních novinách řešili v článku to, že soudy rozhodují o střídavé péči, pokud jde o kočku, o psa, o morče, o papouška a že to už prostě není normální, že on chce jenom pouze být se svými dětmi.

V době, kdy jsem dohodu uzavíral, jsem byl ochoten ji respektovat, dodržovat. Přičemž právě to byla matka, kdo poté co dohoda byla uzavřena, hned přišla za mnou a chtěla, aby nad rámec uzavřené dohody uzavřené u soudu byly jinak prázdniny, a já jsem ji vyšel vstříc. Můj psychický stav je v pořádku. Naposledy jsem plakal, když jsem se dozvěděl, že nemůžu být běžně se svými dětmi a na pohřbu své babičky. Tyto dvě věci se mnou opravdu pořádně zamávaly. Nikde se neléčím, léky neberu. Na nějaké pravidelné porady k psychologovi nechodím. Byl jsem u psychologa pouze jednou, jak mám tuto situaci řešit. Nikdy jsem matce nesdělil, že mám hraniční poruchu osobnosti. Od doby, kdy začal soud ohledně dětí od roku 2012, jsem přibral třicet tři kilo a zvýšil se mi značně krevní tlak a na ten беру léky. Vždycky jsem se snažil vycházet dobře s partnery matky, ale když jsem se dozvěděl, že poslední partner matky bije moje děti, mohu říci, že ho sice respektuju, ale vadí mi, že se snaží chovat tak, že není pouze strejda pro mé děti. Přinesl si do domácnosti hrneček s nápisem táta a [redacted] mi řekl, že se mu to nelíbí. Myslím si, že se partneři rodičů dětí mohou podílet na péči o děti jako pomocná síla. Vždyť já to taky dělám, když vidím, že děti mé partnerky jsou na mou partnerku neurvalé a drzé, tak zasáhnu. Zatím nevím, jak na tom jsem s nedoplatkem na běžném výživném, neměl jsem úplný výpis ze svého bankovního účtu. Můj průměrný čistý měsíční příjem činí přibližně 30.000,-Kč. S [redacted] se bavím o mém cestování a pro [redacted] je to jako pohádka o tom, kde jsem všude byl, ale v žádném případě neuvažuji o tom, že bych

odcestoval někam do Ameriky. Vždyť mám tady dvouletou dceru Stázinku. Chci, aby děti chodily do školy tady v České republice. Možná, když by začaly chodit na vysokou školu, tak to by mohly chodit do zahraničí. Nikdy jsem [redacted] neřekl, že bych s ním dojel do Ameriky a nikdo by nás už nenašel. Pokud se naráží na nějaké nahrávky, znovu sděluji, že nahrávky jsou složené ze tří různých nahrávek a nikdo v kanceláři právního zástupce matky to takto poskládal. Můj profil na internetových stránkách je v pořádku a to že se tam prezentuji jako konzultant a poradce pro zakládání společností v nějakých amerických zemích nepovažuji za nic závažného. Že jsem si na své stránky pověsil úryvek z básně Bodlera, na tom nevidím nic vážného.

K dotazu OSPOD: [redacted] ví, jakou výši výživného mám na něho platit. Ptal se mě, jestli je to hodně nebo málo. [redacted] se vyptával na to, jak proběhlo majetkové vyrovnání mezi mnou a matkou. Ptal se mě na to proto, protože už nebydlí s matkou v tom době, kde bydleli předtím, než došlo k majetkovému vyrovnání. Řekl jsem mu, že nevím přesně za kolik byt matka prodala, ale že to může být částka mezi 6 až 10 milióny. Komentoval to slovy „To je hodně tatínku.“ Několikrát jsem upozorňoval na to, že jsem ochoten s [redacted] jít k psychologovi. Jsou o tom i písemné záznamy.

K dotazu právního zástupce matky: Je pravdou, že s [redacted] jsem párkrát hovořil o tom, že někdy je rozdíl mezi tím jak se chováme a tím, co vlastně chceme. Je to ale složitější, byla by to diskuze na delší dobu.

Hlasitě diktováno, bez dalších dotazů a bez námitek.

Vyhlášeno *u s n e s e n í*:

Jednání se z důvodu výslechu matky uskuteční v příštím plánovém termínu, který účastníci vzali na vědomí a to 16.2.2017, ve 13:00 hodin, místnost č.1 - 3. patro.

Oba právní zástupci a OSPOD žádají o zaslání protokolu z dnešního ústního jednání.

Skončeno ve **13:33 hodin.**

Protokol přepsala ze zvukového záznamu dne 14.2.2017 Lucie Stejskalová.